

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/312/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916200400
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916200400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej O. O., nar. XX. F. XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX W. I., v konaní o zaplatenie 503,88 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 9C/16/2016 - 77 zo dňa 06. marca 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, p o t v r d z u j e .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v štvrtom výroku m e n í tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania v rozsahu 96,70%.
- III. Žalobca je p o v i n ý nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“, event. „okresný súd“) zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 17,- eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 17,- eur od 04. februára 2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok), vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok), určil, že zmluvná pokuta dohodnutá v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25. augusta 2011 v zmysle tabuľky č. 1 vo výške 331,94 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (tretí výrok) a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 96,7 % (štvrtý výrok).

1.1 Zo spisu a z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) so žalovanou uzavreli dňa 25. augusta 2011 zmluvu o pripojení (ďalej aj „zmluva 1“), zmluvu o kúpe PC / notebooku / periférneho zariadenia (ďalej aj „zmluva 2“) a dodatok k zmluve o pripojení (ďalej aj „dodatok“) podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej aj „zákon č. 610/2003 Z. z.“). Na základe uvedených zmlúv a dodatku právny predchodca žalobcu odpredal žalovanej Notebook Standard za dohodnutú kúpnu cenu a zároveň sa v zmysle dodatku k zmluve zaviazal aktivovať žalovanej program služieb T-Mobile mobilný internet na 24 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala platiť za dohodnutú službu (mobilný internet) zľavnený mesačný poplatok v sume 24,99 eur vrátane DPH. V dodatku bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur. Za poskytnuté služby právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej cenu prostredníctvom faktúry na sumu 49,79 eur splatnej dňa 03. februára 2013 (ďalej aj „faktúra č. 1“), faktúry na sumu 29,99 eur splatnej dňa 03. marca 2013 (ďalej aj „faktúra č. 2“), faktúry na sumu 49,79 eur splatnej dňa 03. apríla 2013 (ďalej aj „faktúra č. 3“), faktúry na sumu 42,37 eur splatnej dňa 03. mája 2013 (ďalej aj „faktúra

č. 4“) a faktúry na sumu 331,94 eur splatnej dňa 03. februára 2014 (ďalej aj „faktúra č. 5“). Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. novembra 2014 postúpil na žalobcu splatné pohľadávky proti žalovanej. Z celkovej sumy faktúr č. 1-5 vo výške 503,88 eur neuhradila žalovaná ku dňu podania žaloby žalobcom na súde prvej inštancie ani časť.

1.2 Súd prvej inštancie ustálil, že zmluvy uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „Občiansky zákonník“) a to z toho dôvodu, že boli uzavreté medzi dodávateľom (právny predchodca žalobcu) a spotrebiteľom (žalovaná) a pri ich uzatváraní spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmlúv na základe individuálneho dojednaní. Prvoinštančný súd sa ďalej zaoberal oprávnenosťou nárokov žalobcu z jednotlivých faktúr a po ich preskúmaní priznal žalobcovi sumu 17,- eur s prísl., ako časť mesačného poplatku za služby vyplývajúce z faktúry č. 1 a úroky z omeškania z tejto sumy; vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

1.2.1 Okresný súd v prvom rade zohľadnil skutočnosť, že žalovanej boli podľa podrobného výpisu predloženého právnym predchodcom žalobcu spolu so žalobou obmedzené služby v súvislosti s neobmedzeným internetom ku dňu 04. januára 2013 t.z., že po tomto dni už právny predchodca žalobcu žalovanej naďalej uvedené služby neposkytoval a nemohol si za ne ani uplatňovať náhradu. V takejto situácii mal právny predchodca žalobcu vo vyúčtovacom období od 15. decembra 2012 do 04. januára 2013 (do obmedzenia služby) z celkového poplatku vyfakturovaného za 30 dní vo výške 24,99 eur s DPH nárok iba na jeho alikvotnú časť vo výške 17,- eur za obdobie, kedy žalovanej služby skutočne poskytoval. Z dôvodu obmedzenia poskytovaných služieb žalobcom žalovanej, zamietol okresný súd žalobu aj v časti zvyšných mesačných poplatkov za služby vyúčtovaných vo faktúrach č. 2, 3 a 4 v celkovej sume 72,55 eur.

1.2.2 Žalobca si ďalej uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 3 krát po 19,80 eur s DPH (celkovo 59,40 eur) titulom iných poplatkov a služieb ako 2 krát poplatok za obmedzenie služby - pre neplatenie a 1 krát poplatok za prerušenie služby, ktoré si vyfakturoval vo faktúrach č. 1, 3 a 4. Súd prvej inštancie žalobu v časti uvedených poplatkov zamietol; nepostačoval mu argument žalobcu, že tieto poplatky sú uvedené v cenníku pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., ktoré žalobca priložil k podaniu zo dňa 30. septembra 2016. Dôvodom na zamietnutie žaloby v časti poplatkov za prerušenie a obmedzenie služby bola skutočnosť, že samotný cenník, na ktorý žalobca poukazoval nebol súčasťou zmluvy o pripojení, ani dodatku. Žalobca navyše nepreukázal, že by sa žalovaný s týmto cenníkom pred podpisom zmluvy oboznámil a podpísal ho ako ďalšie zmluvné dojednanie; preto považoval okresný súd takéto zmluvné dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by aj v zmluve alebo dodatku k zmluve bol odkaz na viazanosť žalovanej s cenníkom, žalovaná by sa reálne s takýmto zmluvným dojednaním oboznámiť nemohla vzhľadom na celkovú neprehľadnosť a nečitateľnosť jednotlivých zmluvných dojednaní. Žalobca nepreukázal, že si bola žalovaná vedomá toho, že sa v rámci zmluvných dojednaní oboznamuje aj s cenníkom služieb. Žalobca v konaní nepreukázal ani ekonomickú odôvodnenosť výšky poplatkov, ktoré sa javia byť absolútne neprimerané oproti samotnému poplatku za poskytovania služby v súvislosti s neobmedzeným internetom. Okresnému súdu nebolo jasné ani to, prečo si právny predchodca žalobcu vyfakturoval poplatok 19,80 eur s DPH za obmedzenie služby vo faktúre číslo 3 a následne za prerušenie služby vo faktúre č. 4, keď táto služba bola obmedzená a poplatok za obmedzenie vyfakturovaný už vo faktúre č. 1.

1.2.3 Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti nároku na zaplatenie upomienok oneskorenej platby v sume 3 krát po 4,9900 eur s DPH vyfakturovaných vo faktúrach č. 1, 2 a 3 z dôvodu, že žalobca nepreukázal individuálne dojednanie zmluvnej podmienky o povinnosti platiť tieto poplatky; pokiaľ poplatky vychádzajú z cenníka, platí záver ako pri poplatkoch podľa bodu 1.2.2, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná v zmysle § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože sa s ňou žalovaná nemohla reálne oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Žalobca ani pri poplatku za upomienku oneskorenej platby nepreukázal ekonomickú dôvodnosť výšky tohto poplatku, keďže žalobca vôbec nepreukázal vyhotovenie takejto upomienky a jej reálne zaslanie a doručenie samotnej žalovanej.

1.2.4 V závere rozhodnutia sa prvoinštančný súd zaoberal nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur vyplývajúcej z dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25. augusta 2011, ktorá bola žalovanej vyúčtovaná vo faktúre č. 5. Podľa posúdenia okresného súdu nie je zrejmé, za porušenie ktorej konkrétnej zmluvnej povinnosti bola zmluvná pokuta vyfakturovaná, preto ju zhodnotil ako neplatné zmluvné dojednanie. Samotné porušenie zmluvných povinností zo strany žalovanej je viazané na ďalšie právne skutočnosti, čo je v rozpore s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluvná pokuta môže byť viazaná len na porušenie zmluvnej povinnosti. Dohoda o zmluvnej pokute je podľa záverov okresného súdu zároveň neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k)

Občianskeho zákonníka. V zmysle dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25. augusta 2011 bola dohoda o dobe viazanosti v dĺžke 24 mesiacov. K porušeniu právnej povinnosti - neplateniu služieb došlo až vo fakturačnom období od 15. decembra 2012 do 14. januára 2013, t.j. v druhej polovici doby viazanosti. Dohodnutá zmluvná pokuta v dodatku k zmluve o pripojení nebola žiadnym spôsobom odstupňovaná podľa obdobia, kedy dôjde k porušeniu zmluvných povinností, preto si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu v plnej výške. Vzhľadom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky - dohody o zmluvnej pokute v dodatku k zmluve o pripojení uvedenej tabuľke č. 1 súd prvej inštancie vo výroku (treťom) rozsudku rozhodol aj o neprijateľnosti zmluvnej podmienky tak, ako bola dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol o veci samej ťažiskovo s poukazom na § 52 ods. 1 a 2, §53 ods. 4 a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu, že sa žalovaná neuhradením dlhu dostala do omeškania priznal okresný súd žalobcovi úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry (04. február 2013) v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 C.s.p., kde každá strana vo veci mala úspech len čiastočný, preto náhradu trov konania pomerne rozdelil a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 96,7 % .

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 171,94 eur podal žalobca včas odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p.). Žalobca v úvode odvolania zosumarizoval závery rozhodnutia okresného súdu a vyšpecifikoval jednotlivé položky splatných faktúr č. 1 - 4. Zároveň poukázal na to, že ako prílohu podania zo dňa 30. septembra 2016 priložil okresnému súdu výňatok z cenníka, v ktorom boli uvedené poplatky za upomienku oneskorenej platby, obmedzenie poskytovania služby a prerušenie poskytovania služby v takej sume, v akej si ich v jednotlivých faktúrach uplatnil voči žalovanej právny predchodca žalobcu. Rozhodnutie prvoinštančného súdu napadol žalobca v časti zamietnutej sumy vynímajúc časť, ktorou bola okresným súdom zamietnutá zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur. Žalobca nesúhlasil s úmerným znížením mesačného poplatku za služby v dôsledku obmedzenia služieb, nakoľko takéto obmedzenie si žalovaná spôsobila sama neplnením si svojich zmluvných povinností. Podporne poukázal žalobca na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. marca 2014, sp. zn. 9Co/35/2013. Žalobca považoval za dôvodne vyfakturované aj poplatky za obmedzenie a prerušenie poskytovania služieb. Uvedené aktivity patria k štandardnému upomínaciemu procesu v prípade, že si zákazník neplní povinnosť platiť za poskytnutú službu. Vyúčtovanie predmetných poplatkov je odôvodnené nevyhnutnou úpravou zákazníckych databáz v smere jednostrannej a dvojstrannej deaktivácie vrátane nákladov spojených s technickou rekonfiguráciou prístupu, personálnych nákladov, iných nákladov spojených s pracovným miestom a nákladov na prevádzku IT systémov. Cena za poskytovanie mesačnej služby je kalkulovaná za predpokladu, že zákazník si bude riadne plniť svoje povinnosti. V prípade neplnenia si povinností zo strany zákazníka je poskytovateľ služby oprávnený domáhať sa nákladov spočívajúcich v úkonoch obmedzenia a prerušenia služby. Úkony spojené s uplatnením nároku vyplývajúceho z uzatvorenej zmluvy sa netýkajú všetkých zákazníkov, ale sú spoplatňované výlučne tým subjektom, ktoré si nespĺnili svoje povinnosti. Účastník zmluvy si je spoplatnenia takýchto úkonov, ako aj svojich povinností pri uzatváraní zmluvy vedomý. Žalobca s odvolaním sa na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok v sume 171,94 eur s prísl., event. ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca si zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 49,02 eur.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu dňa 04. júla 2017. Pridržiavala sa svojich tvrdení uvedených v konaní na súde prvej inštancie ohľadom toho, že poplatky za využívanie služieb a sankčné poplatky za upomienky, obmedzenie a prerušenie služby, ktoré jej právny predchodca žalobcu účtoval ešte viac ako tri mesiace po ukončení poskytovania akýchkoľvek služieb sú neprijateľné, priečiace sa dobrým mravom a z toho dôvodu neplatné zmluvné podmienky (§ 3 ods. 1, § 39, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. a/, h/, k/, t/, u/, v/ a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Žalovaná sa nestotožnila ani s názorom žalobcu, že administratívna činnosť jeho právneho predchodcu predstavovala takú finančnú záťaž, že by sankčné poplatky musel účtovať v mesačnej výške rovnajúcej sa skoro mesačnému poplatku za služby. Žalovaná svoje záväzky zo zmluvy o poskytovaní služieb podstatnú časť doby viazanosti uhrádzala a svoju platobnú neschopnosť odôvodnila zhoršenou ekonomickou a sociálnou situáciou. Preto nepovažovala argumentáciu žalobcu s odvolávkou na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. marca 2014, sp. zn. 9Co/35/2013 za dôvodnú. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. februára 2017, sp. zn. 19Co/2/2017, ktorým bol potvrdený názor súdu prvej inštancie, že zmluvná podmienka, podľa ktorej je

povinnosťou účastníka platiť za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie sumu 19,80 s DPH je pre neprijateľnosť neplatná. Okresný súd postupoval v konaní správne a napadnutý rozsudok je v súlade s právnymi predpismi, spravodlivý a vecne správny. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Konanie v prejednávanej spore začalo pred 30. júnom 2016. Dňa 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj C.s.p.); podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti; podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované; ak sa tento zákon použije na konania, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

5. Krajský súd, ako funkčne príslušný na prejednanie odvolania v zmysle § 34 C.s.p., vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, 2, C.s.p. ako vecne správny v napadnutej časti (v druhom výroku) potvrdil. Zmena štvrtého výroku podľa § 388 C.s.p. je len formálna, ku ktorej pristúpil odvolací súd z dôvodu nesprávne formulovaného výroku o nároku žalovanej na náhradu trov konania.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval aj správne ustanovenia právneho predpisu (§ 52 Občianskeho zákonníka). Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či (ne)došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

9. V prvom rade odvolací súd uvádza, že súhlasí s názorom prvoinštančného súdu o zaradení zmlúv a dodatkov uzatvorených medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou do sféry spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

9.1 Žalobca v odvolaní namietal, že nebol dôvod na zníženie mesačného poplatku za služby rozhodnutím okresného súdu. Mesačný paušálny poplatok za program služieb Neobmedzený mobilný internet 3 vo výške 24,99 s DPH bol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dohodnutý v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25. augusta 2011. Je preukázané, že právny predchodca žalobcu si mesačný poplatok za služby za fakturačné obdobie 15. decembra 2012 do 14. januára 2013 uplatnil vo faktúre č. 1 v plnej výške, t.j. v sume 24,99 eur. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetného nároku prihliadol na skutočnosť, že podľa podrobného mesačného výpisu za služby poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanej službu - mobilný internet iba do dňa 04. januára 2013. Od uvedeného dátumu došlo k obmedzeniu služby pre neplatenie žalovanej t.z., že jej právny predchodca žalobcu už žiadnu službu nedodával. V takejto situácii okresný súd ustálil, že za obdobie (05. január 2013 až 14 január 2013), za ktoré právny predchodca žalobcu nedodával žalovanej v danom fakturačnom období žiadne služby si nemôže vyúčtovať ani žiadne poplatky. S uvedeným názorom prvoinštančného súdu je možné súhlasiť. Logický je preto aj záver, že právnomu predchodcovi žalobcu patria poplatky za dodané služby v danom fakturačnom období iba odo dňa 15. decembra 2012 do 04. januára 2013 (t.j. 21 dní). Právny predchodca žalobcu mal z uvedeného dôvodu nárok na zaplatenie alikvotnej čiastky z mesačného poplatku 24,99 eur za 21 dní, t.j. na sumu 17,- eur. Pri mesačnom poplatku za služby (24,99 eur) vydelenom počtom dní v danom mesiaci (31) vychádza poplatok za služby na jeden deň (0,81 eur). Okresný súd potom

správne vypočítal alikvotnú časť poplatku na sumu 17,- eur (0,81 eur krát 21 dní = 17,- eur) a v tejto časti aj správne priznal žalobcovi nárok na zaplatenie voči žalovanej. Vo zvyšku mesačných poplatkov za služby okresný súd žalobu zamietol. Tento záver prvoinštančného súdu je správny, nakoľko z jednotlivých faktúr č. 2, 3 a 4 vyplýva, že služby boli v týchto obdobiach žalovanej buď obmedzené alebo prerušené. Z § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. vychádza, že v situácii, keď neboli právnym predchodcom žalobcu dodávané žalovanej žiadne služby, nepatrili právnemu predchodcovi žalobcu ani žiadne mesačné poplatky, pretože podľa tohto zákonného ustanovenia bola žalovaná povinná zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu len cenu poskytnutej služby.

9.2 Čo sa týka žaloby zamietnutej v časti poplatkov za obmedzenie a prerušenie služby, žalobca v tejto otázke argumentoval s poukazom na cenník právneho predchodcu žalobcu. V odvolaní žalobca uviedol, že účastník zmluvy (žalovaná) si je vedomá spoplatnenia menovaných úkonov, ako aj svojich povinností pri uzatváraní zmluvy. Toto tvrdenie má zrejme základ v bode 6 zmluvy o pripojení, v ktorom je v texte písanom hustým, drobným, ťažko čitateľným písmom nevýrazne uvedené, že sa žalovaná oboznámila okrem zmluvy a všeobecných podmienok aj s cenníkom, ktoré sa ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy zaväzuje dodržiavať. Súdna prax ustálila, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku možno považovať aj spôsob formálneho vyjadrenia konkrétneho zmluvného dojednania; t. z. že neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je aj uvedenie textu zmluvy alebo jej časti, vrátane všeobecných obchodných podmienok drobným nečitateľným písmom. Odkaz na listiny, ktoré sa majú stať súčasťou zmluvy je takou zásadnou a dôležitou informáciou, že mal byť uvedený zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľ upozornil na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom jej rozsahu (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 320/2013). Súd prvej inštancie správne nárok uplatňovaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky zamietol.

9.3 Rovnako ako pri poplatku za obmedzenie služby a prerušenie služby a z rovnakých dôvodov (ods. 9.2 tohto rozhodnutia) platí, že na zaplatenie poplatku za upomienku oneskorenej platby v sume 3 krát po 4,99 eur s DPH (nárok uplatňovaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky) žalobcovi nárok nevznikol. Zo žaloby nie je jasné, či právny predchodca žalobcu uplatňoval poplatky za upomienky podľa cenníka alebo ako úhradu skutočných nákladov, ktoré mu pri upomínaní žalovanej vznikli. Ak má poplatok za upomienku základ v cenníku a za upomienku sa považuje časť textu na zadnej strane mesačnej faktúry, prvoinštančný súd správne zamietol žalobu aj v časti nároku na zaplatenie poplatkov za upomienku oneskorenej platby.

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. v napadnutom druhom výroku potvrdil.

11. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v štvrtom výroku o trovách konania z dôvodu, že o nároku žalovanej na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol voči komu má žalovaná nárok na náhradu trov konania (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25. 05. 2017). Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. je len formálna, odôvodnená nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval údaj o osobe povinnej nahradiť trovy konania žalovanej. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Pomer úspechu a neúspechu strán sporu súd prvej inštancie ustálil v súlade s § 255 ods.2 C.s.p.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. V dôsledku miery úspechu žalovanej v odvolacom konaní jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania žalovanej v rozsahu 100 %.

13. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).